

בסייעתא דשמיא. שיהא הכל נחת רוח אליך!!

איך להיות תלמיד מצטיין בשיעור שנקרא חיים?

יש סיפור ידוע. וזאת ההתחלה שלו..
מסופר על מורה אחד שצייר על לוח ריק נקודה שחורה.
לאחר מכן אותו מורה פנה אל התלמידים ושאל אותם מה הם רואים.
וכמובן שהם ענו- נקודה שחורה..

שמנסים טיפה להתעמק פה, אפשר למצוא כמה נקודות חשובות..

- אם יבוא אלינו מישו ויספר לנו את אותו הסיפור, אבל יעלים את המורה, הנה, ככה: 'יום אחד נקודה שחורה הצטיירה לה בכוחות עצמה על לוח ריק...'
האם נאמין לו? מה פתאום!! נגיד לו- 'אחי, השתגעת?! נקודה לא נהיית מעצמה..'
לא נעים לומר, אבל לפעמים אנחנו בעצמינו יכולים למצוא את עצמינו בתואר של אותו איש.. אנחנו בעצמינו איש משוגע. אנחנו לא חיים את המודעות הזאת לכך שיש מישו מלמעלה שמצייר את מה שקורה לנו.
אנחנו אולי יודעים את זה (גם על זה לפעמים עולות לנו שאלות ותהיות). אבל האם אנחנו באמת חיים את הידיעה הזאת? האם בכל נקודת זמן אנחנו מרגישים בתוך ציור שמצייר הצייר הגדול- בורא עולם? או שאנחנו קצת מרגישים לפעמים שדברים כאן מצטיירים בכוחות עצמם?

והנה סוף הסיפור-

המורה העביר להם את המסר הבא.
התרגיל הזה בא לשקף את החיים שלנו. שהם בעצם כמו הלוח הזה.
אנחנו הרבה פעמים מתמקדים בנקודה השחורה הבודדת והקטנטנה הזאת.
הרבה יותר קל ופשוט לנו לשים לב לרע ולהפוך אותו לעיקר..
זה בא לנו הרבה פעמים בטבעיות.
ואנחנו נוטים להתעלם מהאמת הפשוטה- שיש עוד ככה הרבה מעבר.

- אז את זה שהמורה צייר את הנקודה הבנו. אבל יש כאן עוד עניין. הוא לא סתם מורה שצייר נקודה בשביל כלום. הוא צייר אותה בשביל להעביר איזשהו מסר לתלמידים שלו..
לנקודה הייתה מטרה מלכתחילה, לא עשו בה שימוש כבדרך אגב..
ועכשיו מהצד של התלמידים- הם ידעו את המהלך של השיעור מההתחלה שלו? לא..
ככה גם הקדוש ברוך הוא מנהיג את העולם. הוא לא עושה דברים בחוסר וודאות וכשהוא מזליסט אז גם עובד לו.. ממש לא!!
ה' יתברך מתוכנן ומדויק ויודע מראש לאן כל דבר יוביל. כל דבר שקורה כאן בעולם הוא חלק ממהלך אלוקי.. זה משו מפחיד הדקדוק בכל פרט פצפון. ה' גדול..
ואנחנו? אנחנו התלמידים.. הרבה פעמים אנחנו לא מבינים מה קורה.
אנחנו צריכים לסמוך על אבא ולבטוח בו שהוא יודע מה הוא עושה..

- זה אמנם לא מופיע בסיפור אבל אני מאמינה שבסוף השיעור המורה מחק את הנקודה ההיא מהלוח.. (ואם לא הוא, אז המורה שהעביר שיעור אחריו..)
בכל מקרה זה לא ככ משנה אם זה קרה או לא, העניין הוא שהנקודה היא מטוש מחיק.. טוש של מורה הוא טוש מחיק. אפשר למחוק את הנקודה הזאתי בשתי שניות.. פשוט מחליקים עליה אצבע. בתוך רגע היא יכולה להיעלם כלא הייתה.
ה' יתברך הוא אבא טוב, הוא לא רוצה ברעתינו. אני מאמינה שברגע שדבר מסוים שקורה כאן בעולם יסיים לבצע את ייעודו ושליחותו ה' יתברך בשניות יעלים אותו.
- עובר עליך משהו? הוא כאן בשביל סיבה כלשהיא כמו שכבר אמרנו. ברגע שיתקיים בו הייעוד שלו לא יהיה לו קיום.. אז יש תקווה להכל.. זה בקטנה בשביל ה' לעשות לנו ונהפוכו אם זה מה שיצטרך לקרות..
- כולנו יודעים שיש כל מיני סוגי תלמידים. בגדול יש את אלה שמתחילת השיעור עם ראש על השולחן, מתכסים בפשמיכה שווה ונרדמים. יש את אלה שרחפנים, יעני שלא מפריעים אבל הראש שלהם לא איתנו, הם מעופפים להם בעולמות אחרים ויש גם את האלה ה'חנונים' שערניים, מקשיבים, ומשתתפים..
- אנחנו יכולים לבחור איזה סוג תלמיד אנחנו רוצים להיות בשיעור הזה שנקרא חיים. אפשר להתחמק מהכל ולברוח לאינטרנט או למיטה (או 1001 דברים אחרים) ואפשר גם לבחור סתם להיות במעין רחפנות שכזאת.. כאילו לא לברוח מהמציאות אבל גם לא ממש להיות חלק ממה שקורה בה.. סתם כזה פשוט להיות.
אבל אנחנו יכולים גם להיות ערניים ופעילים. לחפש ולמצוא רמזים שה' שולח לנו כאן. אנחנו יכולים להסיק מכל דבר שעינינו רואות מסקנות ועצות לחיים.. ואפשר גם לעשות חשבונפש ולדעת ללמוד לקח מטעויות.. אפשר לנסות דברים, אולי הציון יהיה נכשל, אבל ניסינו. התאמצנו. קיצר, להיות תלמיד פעיל.. תמיד להיות בעבודה.
- הלוח הריק הזה.. מה איתו? מה עניינו?
בעיניי המילה ריק מסמלת משהו והחוסר תשומת לב אליו גם מסמל משהו. מזתומרת? –
אני חושבת שהחוסר תשומת לב היא לריק. לא מתייחסים לזה שריק.
המציאות חיים שלנו ריקה. היא חסרה בתכלית.
איפה השכינה?? איפה הנבואה?! איפה מלכות דוד?? איפה בית המקדש? איפה ה' מתגלה כאן בעולם?! ה' יתברך בצער.. צער השכינה.
העולם כולו מתקיים בלי משמעות אמיתית ולנו זה לא בדיוק מפריע יותר מידי.
אנחנו שמים את עצמינו במרכז והרבה יותר מטריד אותנו בעיות קטנות וגדולות שקשורות אלינו ולסביבה שלנו. פחות מעסיק אותנו החוסר האמיתי הזה שהעולם שרוי בו. לא באמת כואב לנו שה' בצער.
בואו נתעורר!! בואו נצעק –
אבאאאא! תגאל את העם שלך!! תגאל את עצמך!! 'למענך אלוקינו עשה ולא לנו.'
ה' די, די לצרות! אנחנו רוצים שתשיב אותנו אליך! ה' תעורר אותנו!!
בואו נפתר קצת מהאגו של עצמינו ונתן לכאב ולחוסר הזה מקום בתוכינו. בואו נחיה את זה שהכל הבל הבלים ושאינ עוד מלבדו.. נאבדנו בדרך מרוב הבלבולים שבדור שלנו.
"תעיתי כשה אובד, בקש עבדך"

שנוכה בעזרת ה' לראות במהרה בימינו לוח שכולו מואר באור אלוקי!!
שנוכה להיות חלק משמעותי בהבאת הגאולה!

אשריכם ישראל, בשורות טובות..